

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลพนา
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลพนา ได้ตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕ ขึ้น เพื่อบังคับใช้ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพนา โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพนา ในการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๖ เดือนมกราคม พ.ศ.๒๕๖๕ และได้รับความเห็นชอบจากนายอำเภอพนา เมื่อวันที่ ๒๓ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐ องค์การบริหารส่วนตำบลพนา จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕ รายละเอียดตามสำเนาข้อบัญญัติฯ ที่แนบมาพร้อมประกาศนี้ โดยข้อบัญญัติมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๕

(นายสมศักดิ์ ต้นเชื้อ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพนา

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพนา สมควรกำหนดเขต ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลพนาโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายอำเภอพนา จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในองค์การบริหารส่วนตำบลพนา ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลพนาแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่าหรือสัตว์ชนิดอื่นๆ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลให้สัตว์นั้นเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้เพื่อไว้ขายหรือการค้าหรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเป็นงานอดิเรกการมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจณ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่ารวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์หรือ ซากสัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์หรือ ที่อื่นจากชุมชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๕ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล โดยเด็ดขาดได้แก่

- (๑) งูพิษและงูที่อาจเกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง
- (๒) ปลาปิรันยา
- (๓) คางคกไฟ
- (๔) สัตว์ดุร้ายต่างๆ
- (๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ
- (๖) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

(๖.๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

๑. พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรม และเขตประชากรหนาแน่น
๒. พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย
๓. แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประกาศท้ายกฎกระทรวงใช้บังคับ

ผังเมืองรวมจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ.๒๕๖๐

๔. สถานที่ท่องเที่ยว
๕. วัด โรงเรียน สถานที่ราชการ

(๖.๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

๑. พื้นที่นอกจากที่ระบุในข้อ (๖.๑) ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้เกินจำนวน

ดังนี้

(๑) ช้าง ม้า	ไม่เกิน ๑ ตัว
(๒) สุนัข โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข	ประเภทละ ไม่เกิน ๕ ตัว
(๓) เป็ด ไก่ นก ห่าน	ประเภทละ ไม่เกิน ๑๐ ตัว
(๔) จำนวนสัตว์อื่นนอกจาก (๑) - (๓) ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น	
(๕) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและเหตุรำคาญ	
(๖) ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์สู่คน	

(๖.๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) พื้นที่อยู่อาศัยไม่หนาแน่น หรือชุมชน/หมู่บ้าน เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท

ดังนี้

ก. การเลี้ยงสุนัข โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข	จำนวนไม่เกิน ๑๕ ตัว
ข. การเลี้ยงไก่ นก เป็ด ห่าน	จำนวนไม่เกิน ๒๐ ตัว
ค. สัตว์อื่นๆ นอกจาก ข้อ ก. และ ข.	จำนวนไม่เกิน ๕ ตัว

ต้องมีการปฏิบัติภายใต้มาตรการดังนี้ :

๑. สถานที่ตั้ง

๑. ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้กับผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

๒. ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางน้ำสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้น ไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

๒. อาคารและส่วนประกอบ

๑. อาคารต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรงมีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

๒. พื้นต้องเป็นพื้นแน่นทำความสะอาดง่ายไม่เฉอะแฉะเว้นแต่การเลี้ยงสุกรพื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงเพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๓. หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควรและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

๔. คอกต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

๕. การระบายอากาศต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

๓. การสุขาภิบาลทั่วไป

๓.๑ การระบายน้ำ

(๑) รางระบายน้ำ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

(๒) น้ำทิ้งต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำแหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

๓.๒ การกำจัดมูลสัตว์ ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๑) ถ้ามีการสุมไฟไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๒) ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๓) การเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไป

นอกสถานที่

(๔) ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

(๕) ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

๓.๓ การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีการเผาหรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรคและการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

๓.๔ จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

๓.๕ ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

๓.๖ ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

๔. ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบัญญัติ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืน ข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้น ตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่ถ้ามการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน
ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งเจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การ
บริหารส่วนตำบลลพนา ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตราย
ต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

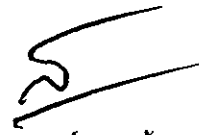
ข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลลพนา ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนด
โทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๑๐ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลลพนา เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตาม
ข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(ลงชื่อ)

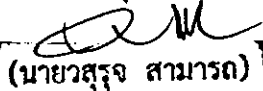

(นายสมศักดิ์ ต้นเชื้อ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลพนา

อนุมัติ

(ลงชื่อ)

(นายวสุรจ สำนารถ)

(.....)

นายอำเภอพนา
นายอำเภอพนา